

den meget tidlige indsats, over for truede børn og unge.

Heldigvis er det kun en lille gruppe børn og unge, der lider under så voldsomt omsorgssvigt, men de skal hjælpes til at få et bedre liv. Foranstaltningerne skal altid være i barnets tarv, og de skal sættes ind så tidligt som muligt. Der har desværre været tilfælde – og det er der vel endnu – hvor børn bliver ladet i stikken, hvor forældre får alt for mange chancer, og hvor barnet eller børnene betaler den høje pris.

Hele den indsats, der skal gøres, hvis et barn skal fjernes fra sit hjem – en foranstaltning, som tages i brug, når barnet eller børnene er så omsorgstruede, at der ikke er andet at gøre, og det må absolut være sidste udvej – den indsats skal ske, så der bliver stabilitet i anbringelsen uden for hjemmet. Det er ikke befordrende for børns opvækstvilkår, når de skal skifte opholdssted hele tiden. Der skal skabes ro og trykthed om barnet.

I Dansk Folkeparti kan vi også tilslutte os en tværkommunal underretningspligt, forstået på den måde, at når en familie med omsorgstruede børn flytter fra én kommune til en anden, er det da i orden, at fraflytningskommunen giver besked til tilflytningskommunen. Det er trods alt børnenes velfærd, det gælder. Vi kender vel alle til disse såkaldte nomadefamilier, der flytter, så snart de kommunale myndigheder har sat fokus på dem.

Vi er ligeledes meget tilfredse med, at der bliver sat hjælp på til forældre, der har fået et eller flere børn fjernet. En god indsats i hjemmet i tæt samarbejde med forældrene kan måske rette så meget op på forholdene, at børn og forældre igen kan forenes i hjemmet. Men én støt-teperson er nu nok ikke tilstrækkeligt. Der må gøres en mere målrettet indsats for familien, og det tilbud må gælde i alle kommuner. Man skal så bare være klar over, at det kræver ressourcer ude i kommunerne, og de vil jo sikkert gerne have penge med.

Vi finder det også godt og nødvendigt, at de anbragte unge følges ind i voksenlivet – her er unge særligt udsatte for at komme ud i kriminalitet, hvis de ikke har et fast holdpunkt i tilværelsen – en såkaldt udslningshjælp, hvor de unge bliver hjulpet i job eller videregående uddannelse, så de ikke havner i småkriminalitet for at skaffe sig til dagen og vejen i begyndelsen, men senere kan det jo udvikle sig i en meget uheldig retning.

I Dansk Folkeparti er vi ligeledes tilfredse med, at underretningspligten skal foretages af pædagoger, lærere og vel i det store og hele af os alle sammen, når vi opdager, at et barn lider under omsorgssvigt. Men så må de kommunale myndigheder også tage vare på disse indberetninger.

Endelige indeholder forslaget også regler om efteruddannelse af personale, der omgås børn og unge i hverdagen. Det mener vi er meget vigtigt.

Vi har under udvalgsbehandlingen en del spørgsmål om lovforslaget, men i det store og hele er vi positive, ikke mindst over for den meget tidlige indgriben over for truede børn. Alligevel må man ikke glemme retssikkerheden for både forældrene og børnene. Vi har det ikke så godt med, at sociale myndigheder sammen med politiet kan foretage ransagelse i hjemmet uden dommerkendelse, men lad os diskutere det i udvalget og finde frem til nogle løsninger.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Lovforslaget har været længe undervejs. Det er grundigt forberedt, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke Socialministeriet og ministeren for imødekommenhed i de forhandlinger, som løbende har været ført i ministeriet. Det har jo taget mere end et halvt år, tror jeg, men tiden har bestemt ikke været spildt.

Det materiale, der så ligger til grund for arbejdet med loven, er Børneudvalgets handlingsplan fra 1994 for svagt stillede børn og unge, og på arbejdsbordet var så også undersøgelserne fra Socialforskningsinstituttet, bl.a. om den sociale arvs betydning for barnets opvækstvilkår, og så endelig FN's børnekonvention og den europæiske menneskerettighedskonvention. Så vi kan sige, at vi har haft et godt materiale og et grundigt materiale at arbejde med.

Det er så ikke målet med loven, at der skal ske flere anbringelser af børn og unge på bekostning af forebyggelsen. Forebyggelsen har en meget central plads i lovforslaget, og det er jeg glad for, ligesom det bliver fastslået, at der som udgangspunkt skal vælges den mindst indgribende foranstaltning. For at kunne det, skal man jo også være tidligt på færde, når det drejer sig om de her tunge sager.

Udgangspunktet er at sikre barnet gode opvækstvilkår, fordi der alt for ofte er sket det, at barnet er blevet kastebold imellem dårligt fungerende forældre og plejefamilien. Barnet bliver brugt til at motivere forældrene til f.eks. mis-